

ת"פ 44610/02/19 - ברוך אשר ויצמן נגד מדינת ישראל

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 44610-02-19

לפני: כב' השופטת קרן כהן

המבקש: ברוך אשר ויצמן
הנאשם: ע"י ב"כ עו"ד שוש חיון ועו"ד אור ששון

-

המשיבה: מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים
המאשימה: ע"י ב"כ עו"ד יוסי עטון

החלטה

1. **ביום 6.11.2022** הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בשתי עבירות: האחת, עבירה של איסור עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון כדן לפי סעיפים 2(א), 10א' ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים זרים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק העסקת עובדים**). השנייה, עבירה של ניכוי סכומים משכרו של עובד ללא העברתם ליעדם בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכו לפי סעיפים 25א ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**).

הנאשם ביקש כי בית הדין יפנה אותו לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר שבו תיבחן גם סוגיית ביטול הרשעתו.

טענות הצדדים

2. **הנאשם** ביקש כי בית הדין יבטל את הרשעתו ויקבל תסקיר מבחן בעניין הרשעתו או אי הרשעתו. הנאשם ביקש כי תסקיר המבחן יכלול התייחסות לנסיבות חייו ואפשרות שיקומו ככל שלא תבוטל הרשעתו. אין לו עבר פלילי, הוא עבד כשכיר כל חייו למעט כשרכש את פעילות העסק שבמסגרתו בוצעו העבירות. הנאשם סגר את העסק ואין חשש שיבצע עבירות דומות בעתיד. העבירות מושא כתב האישום בוצעו בשנים 2015 ו-2016 וכבר חלפו כשמונה שנים ממועד ביצוען ומאז לא הואשם בביצוע עבירות דומות. בעקבות ההליך הפלילי הוא לא התקדם בעבודתו ולכן נותר בסגל הזוטר במקום העבודה, עובדה שהובילה לפיטוריו עקב צמצומים והוא יסיים את עבודתו בחודש ינואר 2023. אי ביטול הרשעתו תפגע באפשרות שיקומו ובאפשרותו למצוא מקום עבודה חדש בגיל 45. מצבו הכלכלי קשה בעקבות ההתנהלות העסקית וסגירת העסק שבעקבותיהם אף הוכרז כפושט רגל וכיום יש לו חובות גדולים. ביטול הרשעה הוא החריג לכלל שלפיו יש להרשיע את הנאשם אולם יש ליתן לו

עמוד 1

הזדמנות לשכנע בדבר הנסיבות החריגות המצדיקות את ביטול הרשעתו.

3. **המאשימה** טענה כי יש לדחות את הבקשה. בקשת הנאשם לביטול הרשעה חורגת מההסכמות בהסדר הטיעון שלפיהם הוא יורשע. לפיכך, יש לראות בבקשתו לערכית תסקיר מבחן כבקשה להקל בתנאי הענישה שלו ומיצוי העונש במסגרת שירות לתועלת הציבור. הנאשם לא הציג נימוקים המצדיקים את ביטול הרשעתו או הפנייתו לשירות לתועלת הציבור ולא הוכיח שהנזק הצפוי לו מההרשעה עולה על חומרת העבירות והתועלת של ההרשעה על האינטרס הציבורי. הנאשם הורשע בעבירות על פי חוק העסקת עובדים שמטרתו להגן על העובדים ולא להביא לשיקום הנאשם ולכן אין בממצאי התסקיר כדי להטיב עם הנאשם בעת גזירת עונשו. אם תתקבל הבקשה לעריכת תסקיר יש להשאיר את ההרשעה על כנה ולקבוע את התנאים של השירות לתועלת הציבור לאחר שמיעת טענות הצדדים להמלצות התסקיר.

התשתית המשפטית

4. בית המשפט העליון פסק **בעניין חברת נמלי ישראל^[1]** כי אין להרשיע נאשם אשר המיוחס לו הוכח כדין **"רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"**. בית המשפט העליון הוסיף כי הימנעות מהרשעה אפשרית כאשר מתקיימים שני תנאים מצטברים: **האחד**, ההרשעה תסב פגיעה חמורה בשיקום הנאשם **והשני**, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה הספציפי על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

5. פסיקה זו אומצה על ידי בית הדין הארצי **בעניין חברת השמירה בע"מ^[2]** אשר פסק שהסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת רק במקרים חריגים שבהם מתקיימים נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת.

6. בנוגע לשיקולים שעל בית הדין להביא בחשבון בדונו בשאלה אם יש להרשיע נאשם או לבטל את הרשעתו, פסק בית המשפט העליון **בעניין כתב^[3]** באופן הבא:

"השאלה אימתי ובאילו נסיבות רשאי בית-המשפט לחייב נאשם בשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה אינה יכולה להיות מוכרעת לפי שיקולים הרמטיים. עם זאת, רשאי בית-המשפט לקבוע קווים מנחים (Guide Lines), שבלי להיות ממצים, יש בהם כדי להדריך את בתי-המשפט בעניין זה. שיקולים אלה הם שיקולים של שיקום מחד גיסא ושיקולים של אינטרס הציבור מאידך גיסא... שהם בעיקרם שיקולי שיקום: א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים על"י כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה."

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי....".

הכרעה

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפניי מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות את משלוח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו גם בשאלת השפעת הרשעתו על אפשרות שיקומו ומציאת מקום עבודה אחר לאחר פיטוריו, מהנימוקים שיפורטו להלן.

7.1. לנאשם אין עבר פלילי ומדובר בעבירות יחידות וראשונות שלו. כמו כן, אי העברת הניכויים לקרן הפנסיה לא נעשתה באופן רציף אלא מדובר בחודשים ספורים ולא נשלחה אליו כל התראה מקרן הפנסיה, כך שלא ידע על אי העברת הניכויים במועד. לכך יש להוסיף כי פרט להענקת שירותי ניקיון באמצעות שלוש העובדות מושא כתב האישום בלבד הוא גם מכר וסיפק מוצרי ניקיון.

7.2. לעניין הפגיעה בנאשם: הנאשם עבד כל חייו כשכיר וקנה את העסק כדי להגדיל את הכנסותיו. בעקבות האישומים סגר את העסק והוא הוכרז כפושט רגל. כמו כן, הוא לא יכול היה לגשת למכרזים במקום העבודה בגין האישומים ולכן לא התקדם בתפקידו במשך כשמונה שנים ועקב כך נכלל בגל הפיטורים במקום עבודתו והוא צפוי לסיים את עבודתו בחודש 1/2023. כלומר, לאחר פיטוריו יידרש הנאשם למצוא מקום עבודה חדש והרשעתו עלולה לפגוע באפשרותו למצוא מקום עבודה או לפתוח עסק נוסף בשל הקושי להתמודד במכרזים המחייבים הצהרה על היעדר הרשעות פליליות בתחום דיני העבודה. לפיכך, הנאשם הצביע על פגיעה חמורה העלולה להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו שחורגת מהפגיעה "הרגילה" העלולה להיגרם לכל נאשם בגין הרשעתו בביצוע עבירה של העסקת עובדים זרים ואי העברת ניכויים לקרן הפנסיה.

7.3. לעניין חומרת העבירות: אינני מקלה ראש בהעסקת עובדים זרים ללא רישיון כדין ובאי העברת כספים לקרן הפנסיה, אולם במכלול השיקולים גובר האינטרס של בחינת עניינו של הנאשם על ידי שירות המבחן הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש ואפשרות שיקומו. כמו כן, התרשמתי כי קיימת סבירות נמוכה עד קלושה שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות בעתיד במיוחד בשל הנזקים אותם חווה בעקבות הגשת כתב האישום נגדו.

7.4. זאת ועוד. הנאשם נטל אחריות על מעשהו והביע חרטה על ביצועו. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודייתו בטרם דיון ההוכחות וחיסכון בזמנם של הצדדים ושל הציבור.

8. בנסיבות אלה, אני סבורה כי עלה בידי הנאשם להוכיח נסיבות אישיות יוצאות דופן שבהן אין יחס סביר בין

הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירות שנעברו לפני למעלה משמונה שנים.

9. אי לכך, ולאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בפסיקה לעניין אי הרשעה או ביטולה אני נעתרת לבקשה לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש.

10. יצוין כי לא נעלמה מעיניי טענת המאשימה כי בקשת הנאשם לביטול הרשעתו מהווה הפרה של תנאי הסדר הטיעון, אך לא מצאתי לקבלה. הצדדים הסכימו על הסדר טיעון פתוח, שלפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום לפני שנשמעו הראיות אולם לא הייתה הסכמה על העונש שיש לגזור עליו בגין עבירות אלה. משכך, אין בבקשתו לביטול ההרשעה או להקלה בעונשו כדי להוות הפרה של הסדר הטיעון שהושג במעמד הדיון מיום 6.11.2022.

סוף דבר

11. הבקשה מתקבלת.

12. עניינו של הנאשם מר ברוך אשר ויצמן ת.ז. 034818799 יועבר לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן הן בנוגע להרשעה והן ובנוגע לעונש שיש להשית עליו.

13. המזכירות תפנה בהקדם לשירות המבחן.

שירות המבחן ייצור קשר עם הנאשם באמצעות הסנגורים עו"ד שוש חיון או עו"ד אור ששון, מרח' קינג ג'ורג' 38 תל אביב, טל: 03-6932027, פקס: 03-62932028.

14. הצדדים יתייצבו לדיון נוסף **ביום 9.5.2023 בשעה 13:00** לאחר קבלת תסקיר המבחן.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, (18 דצמבר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] רע"פ 8487/11 חברת נמלי ישראל - פיתוח ונכסים בע"מ נ' מדינת ישראל-המשרד להגנת הסביבה,

(23.10.2012).

[2] ע"פ (ארצי) 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ נ' מדינת ישראל-משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה, (6.11.2012); ע"פ (ארצי) 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל, (31.1.2012)

[3] ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) וכן ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, (4.9.2007); ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, (3.12.2007)